

Universitätsbibliothek Wuppertal

Omnia Divini Platonis Opera

Plato

Basileae, 1551

Prooemium

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-245](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-245)

MARSILII FICINI FLORENTINI

IN LIBROS PLATONIS AD LAURENTIVM

Medicem uirum magnanimum proœmum.

DIVINA prouidentia, fortiter attingens omnia, suauiterq; disponens, magnanime Laurenti, statuit, religionem sanctam non solum prophetis & Sibyllis, sacrisq; armare doctoribus, uerumetiam uia quadam, elegantiq; philosophia singulariter exornare: ut ipsa pietas omnium origo bonorum, tam secunda tandem inter omnes sapientiae & eloquentiae professores incederet, quam tuta penes domesticos conquiescit. Oportebat enim religionem (quae unica est ad felicitatem uia) non rudioribus tantum hominibus, uerumetiam peritioribus communem fore. Qua quidem duce omnes ad beatitudinem, cuius gratia nati sumus, & ad quam consequendam communi studio laboramus, facilius tutiusq; peruenire possimus. Itaque deus omnipotens, statutis temporibus diuinum Platonis animum ab alto demisit, uita, ingenio, eloquioq; mirabili, religionem sacram apud omnes gentes illustraturum. Cum uero ad haec usq; secula sol Platonice non dum palam latinis gentibus oriretur, Cosmus Italiae decus, & insignis pietate uir, Platonice lucem, religioni admodum salutarem, a Graecis ad Latinos propagare contendens, me potissimum intra suos lares plurimum educatum, tanto operi destinauit. Ego autem & si a tenera aetate nominis Platonici cultor, rem tamen adeo grauem, non meis quidem, sed aui tui Cosmi prosperis auspicijs sum aggressus, sperans diuinam opem tam necessario, tamq; pio officio non defuturam. Haec ergo in primis spe ductus Academia sum ingressus, decemq; ex ea Platonis nostri dialogos, Cosmo prius quam natura concederet, Latinos feci. Post eius obitum patri tuo Petro praestantissimo uiro, dialogos nouem legendos dedi. Postquam uero Petrus e uita decessit, fortuna praeclearis saepe operibus inuida, inuitum me a translationis officio distrahebat. Verum tu et religionis cultor, & philosophiae patronus, me ad inceptum omni fauore & auxilio reuocasti. Quamobrem ad institutum munus felicibus iterum auspicijs sum regressus, neq; traduxi tantum, uerumetiam partim argumentis mentem perstrinxi Platonice, partim quoad potui breuibus commentarijs explicauit. Opus itaque totum diuino auxilio iam absolutum tibi libentissime dedico. Ad quem illa etiam quae maioribus tuis inscripta sunt, iure hereditario pertinent, uirum profecto uitae paternaeq; in patria colenda uirtutis haeridem. Leges autem inter dialogos funebrem Platonis orationem pio fratri tuo Iuliano dicatam. Praeterea ubi ad librum de Regno perueneris, uidebis Fredericum Vrbinatem ducem eo die a me honoratum, quo ipse tuas ades honorifice salutauit. Non solum uero septem atq; triginta libri, qui solo tuo insigniti sunt titulo, sed cuncti deniq; tui sunt, quandoquidem omnes tui gratia sunt absoluti, atq; ego sum tuus. Neq; uero me Platonice in his libris stylum omnino expressisse profiteor, neq; rursus ab ullo, quamuis admodum doctiore unquam exprimi posse confido. Stylum inquam non tam humano eloquio, quam diuino oraculo similem, saepe quidem tonantem altius, saepe uero nectarea suauitate manantem, semper autem arcana coelestia complectentem. Profecto quemadmodum mundus tribus praecipue dotibus est munitus, utilitate, ordine, ornamento: atq; ex his diuinum nobis testatur artificem: ita Platonice stylus continens uniuersum, tribus potissimum abundat muneribus, philosophica sententiarum utilitate, oratorio dispositionis elocutionisq; ordine, florum ornamento poeticorum, & ubiq; tum diuinis utitur testibus, tum etiam certissimum de architecto mundi deo perhibet testimonium. Valeant igitur magnanime Laurenti, ualeant procul omnes, qui minutissimas erudiendae pueritiae a Platone rationes efflagitant. Erudiant alij rudiores, & eruditi deniq; fores Platonice adeant, inde non tam puerilia rudimenta, quam diuina mysteria tandem reportaturi. Dixi modo Laurenti tandem. Nam Plato noster antequam diuina fundat oracula, ne sacra prophanis communia fiant, audientium animos triplici paulatim ad summum calle perducit, purgatione, resolutione, conuersione. Quamobrem multa leguntur apud Platonem ad purgandos perturbationibus animos pertinentia. Plura rursus ad soluendas mentes a sensibus. Plurima etiam ad conuertendas, tum in se ipsas, tum in deum omnium autorem, in quem ueluti solem rite conuersae, optatis inde ueri-

Pietas omnium bonorum origo.

Religio uia ad felicitatem uita.

Postquam uero Petrus e uita decessit, fortuna praeclearis saepe operibus inuida.

de stylo plat.

tatis radijs feliciter illustrētur. Interea Plato noster, dum occultis sæpe modis humano generi necessarium tractat officium, interdum iocari uidetur & ludere. Verum Platonici ludi atq; ioci multo grauiores sunt quàm seria Stoicorum. Neq; enim per humiliora quædã dedignatur alicubi peruagari, modo sensim auditores captans humiliores facilius ad excelsa perducatur. Miscet frequēter grauissimo quodam consilio utilia dulcibus, quo modestis sermonis blandi leporibus, animos natura proniores ad uoluptatem, per ipsam uoluptatis escam ad cibum alliciat salutarem. Fingit & sæpe fabulas more poetico: quippe quum ipse Platonis stylus, non tam philosophicus, quàm reuera poeticus uideatur. Fugit enim interdum atq; uagatur, ut uates, & ordinem interea non humanum seruat, sed fatidicum & diuinũ: neq; tam docentis personam agit, quàm sacerdotis cuiusdam atq; uatis: partim quidem furentis, partim uero cæteros expiantis, & in diuinum furorem similiter rapiantis. Fabulis uero inter hæc ob id potissimum uti uidetur: ut inter uarios Academiae flores oblectentur quidem omnes, sed expiati duntaxat poma decerpant, uescantur suauius, facilius concoquant, perfectius nutriantur. Agit autem dialogis omnia: ut sermo uiuens, personas loquētes ante oculos ponat, persuadeat efficacius, & moueat uehementius. Accedit ad hæc quod amicos (ut par est) opportune dialogis suis honestat, facilius multos posteritati cõmẽdans. Præterea opiniones eadem de re diuersæ cõmodius dialogo recensentur. Mitto quòd dialogus mira quadam uarietate delectat, & attentione audientes detinet & legentes. Verum quidnam longius per minutiora quædam et humiliora digredimur? Sophia magnanime Laurenti, quæ solo Iouis capite nata, ab initio cū eo erat cuncta cõponens: patrem imitās, ipsa quoq; filiam solo capite peperit, Philosophiam nomine, cuius deliciae forent, esse cum filijs hominũ. Hanc igitur in terra quondã per uarias gentes peregrinantẽ excellentiora passim admirabantur ingenia. Quorum in numero Plato noster non solum admiratus est illam: sed & primus & solus ad summũ excoluit. Huic enim ille primus tanquã sacra sacerdotia cinxit tempora mitra: præterea pepulum induit, quod Augustam filiam Mineruæ decet; caput etiam manusq; & pedes suauiter redolentibus illiniuit unguentis. Deniq; solum ipsum quacunq; philosophicũ numen incederet, uarijs aspersit floribus, & ornauit. Talis erat, atq; etiam est huius diuæ intra limites Academiae deambulantis habitus, talis ornatus. Quoties uero extra hortos Academicos peruagatur, non solum unguenta semper amittit & flores, sed etiam pro nefas, sæpe incidit in latrones, atq; amissis sacerdotij & grauitatis insignibus nuda passim, & quasi prophana pererrat, adeoq; deformis apparet, ut neq; Phœbo ulterius Mercurioq; suis familiaribus placeat: neq; insuper uel auo suo Ioui, uel Mineruæ matri probetur. Cæterum statim materno consilio intra parietes & hortos Academiae sese recipiens, antiquũ resumpsit decus: & ibi uelut in patria libentissime requiescit. Quamobrem iuuat unã tecum Platonice Laurenti omnes, tum discendi, tum bene uiuendi cupidos, ad Academia Platonica cohortari. Hic enim iuuenes uel inter iocandũ præcepta morum, uel inter ludendum industriam differendi iucunde admodum & facile consequentur. Hic uiri etiam rei tum familiaris, tum publicæ disciplinã abunde perdiscent. Hic senes pro mortali uita, uitam sperabunt æternam. In Academiae hortis poetæ sub lauris canentem Apollinem audient. In uestibulo Academiae oratores spectabunt Mercuriũ declamantem: In porticu uero, et aula iurisperiti ciuitatumq; gubernatores, Iouem ipsum auscultabunt, sancientem leges, iura dictantem, imperia gubernantẽ. In ipsis deniq; penetralibus, philosophi Saturnum suum agnoscent, cœlestium arcanorum cõtemplatorem. Vbiq; uero sacerdotes rerumq; sacrarum antistites arma reperient, quibus pietatem aduersus impios strenue protegant. Huc igitur, huc precor, omnes accedite, qui liberales colitis disciplinas, hic eas, & libertatem uitæ pariter adepturi: huc deniq; cuncti concurrite, quos assequẽda ueritatis, & cõsequendæ beatitudinis perpetuus ardor inflãmat: hic aspirante deo, ueritatem ad uotum, & felicitatẽ consecuturi. Verum iterum admonedi estis, ne temerè de rebus Platonice, imò uero diuinis, feratis sententiã, sed longo & æquo examine iudicetis, neq; liuidam in eos censurã exerceatis, qui procul ab omni liuore uobis uigilant & laborant. Imò uero fauete libenter auctori pio, fauete etiam traductori, non solum translatione uerborũ, sed explicatione sententiarũ communi omnium utilitati pro uiribus consulenti. Nolite precor antiquam salutaremq; doctrinã, heu iam diu nimis oppressam, nuper autem in lucem diuina prou-

prouidentia prouidentem, insequi crudeliter & opprimere, ne forte quam deus omnipotens uult ubique uiuam, mortalis homo frustra perditam uelit. Dextera enim domini fecit uirtutem, dextera domini iam exaltauit eam, non morietur, sed uiuet, & narrabit opera domini.

Sed quonam optime Laurenti nos ingens in Platonem ac nesciens tenere modum, raptauit amor? Num in Platonis causa declamauimus, oratoriae facundiae principis? Satis enim superque ipse pro causa declamauerit, apud eos praesertim qui perturbationibus uacui, a quos se praestiterint auditores. Te uero in praesentia minime adhortabor, mirum in modum ad haec omnia uoluntate propensum, ingenio promptum, studio eruditum. Sed optabo duntaxat, ut & legas feliciter, & felicissime uiuas, Marfilij tui memor. Dum uero Marfilium Ficinum nomino, Philippum quoque Valorem Academicum nostrum intellige pariter nominatum. Nam si Valor atque Marfilius in Platone defendendo, & in te amando idem sunt, proculdubio inter se quoque sunt idem. Valorem tibi Laurenti singularis suae uirtus probat, Platonis honor laudat, incredibilis in te amor ualde commendat.

PLATONIS VITA ET PRIMO GENEALOGIA ET GENESIS.

PLATO Atheniensis Aristonis & Perictiones sive Potone filius à Neptuno genus utrinque ducit. Nam Solon à Nereo & Neptuno descendit. Solonis uero frater Dropides Critiam maiorem genuit: à quo Calascerus ortus duos habuit filios, Critiam scilicet minorem, qui unus ex triginta Athenarum gubernatoribus fuit, atque Glauconem Charmidis & Perictiones patrem. Perictione uero Aristoni nupta, Platonem peperit & Adimantum & Glauconem. Faeminam quoque Potonam: quae Eurymedonti nupta, peperit Speusippum. Rursus Aristo Platonis pater à Codro filio Melanti descendit, cuius iterum in Neptunum sicut & Solonis originem referunt. Ferunt Athenis celebre esse, Aristonem

Perictionem cum esset speciosissima congrederi conatum esse. Verum fuisse illius conatus irritos, uidisseque in somnis Apollinem, atque ab eo iussum mundam à coniugali copula quoad pareret, seruauisse. Quod & Laertius & Polycrates scribunt. Nascitur Athenis uel in Aeginea à Troiae captiuitate anno septingentesimo quinquagesimo sexto ab Vrbe condita trecentesimo tertio, ante Christi aduentum quadringentesimo uigesimo tertio, Platonis Genesim qualem adulescens audiueram in libro de Amore significauit: sed nunc adducam qualem Iulius Firmicus Astronomus describit. Cuius opinionem hac in re existimo ueriores. Est autem eiusmodi: In ascendente aquario Mars, Mercurius, Venus. In secunda, Sol in piscibus. In quinta, Luna in Geminis. In septima, Iupiter in Leone. In nona, Saturnus in Libra. Hanc Genesim Iulius Firmicus asserit significare uirum, qui mirabili eloquentia polleat, caelestium ingenio ad omnia secreta diuinitatis accedat.

*Plato ante 3. sept. ad -
uirtutem uirtute 423.*

EDUCATIO, INDOLES, ERVDITIO, SOBRIETAS PLATONIS.

PERTVR, cum in cunis esset, labijs infantis apes mel infudisse, eloquentiae futurae praesagium. Aiunt Socratem uidisse per somnium oloris pullum sibi in gremio plumescere, qui continuo exortis pennis, expansis alis in altum euolans, suauissimos cantus ediderit. Postridie quum à patre sibi Plato commendatus esset, hunc esse cygnum quem uiderat dixisse. Poetico stylo in adolescentia floruit. Elegias composuit, & tragedias duas, quas & ipse igni dedit, cum primum animum ad philosophiam applicuisset. Primis literis à Dionysio praecceptore imbutus est, deinde Socratem audiuit uigesimum annum aetatis agens. Post Socratis mortem Cratylo Heracliti discipulo, & Hermogeni Parmenidis philosophiam tuenti sese accommodauit. Cum esset annorum duodetriginta, Megaram se ad Euclidem cum alijs Socraticis contulit. Hinc Cyrenem profectus, Theodorum mathematicum audiuit, atque inde in Italiam ad Pythagoreos Philolaum & Architam Tarentinum Eurytumque concessit. Ab his in Aegyptum ad prophetas & sacerdotes se recepit. Deceuerat ad Indos Magosque progredi: uerum propter Asiae bella à proposito destitit. Regressus demum Athenas, in Academia uisitam duxit: quem insalubre Atticae locum dicitur elegisse, quod etiam diuus Basilii et Hieronymus comprobant, ut nimis bonus corporis habitus ceu uitae nimia luxuries amputaretur. Erat enim et speciosissimo et robustissimo corporis habitu. Vnde & à latis humeris, ampla fronte, et egregio totius corporis habitu orationisque ubertate, Plato est nuncupatus: cum ante nominatus fuisset Aristocles. Nihil in eo deformis, nisi forte uox aliquantulum gracilis, & nescio quid sub ceruice gibbosum eum aliquantulum deformabat, ob Academiae habitationem passus est quartanam febrem mensis decem atque octo: sed sobrietate & diligentia sua uires post febrem ualidiores quam ante recuperauit.

*XX. annos uirtute docto
uirtute plato.*

*Plato ante 3. sept. ad -
uirtutem uirtute 423.*